

Skolforskningspodden avsnitt 37: Aktivt och medvetet jämställdhetsarbete

INFORÖST 1: [00:00:05]: Välkommen till Skolforskningspodden. Dagens avsnitt handlar om aktivt jämställdhetsarbete i undervisningen, och med utgångspunkt i en systematisk forskningsssammanställning diskuterar vi stereotypa föreställningar, maktförhållanden och hur man kan arbeta för att vidga elevers intressen och kunskaper. Vi lyfter även betydelsen av att ta hänsyn till skillnader inom gruppen flickor och gruppen pojkar och vilka individer som gynnas av ett visst arbetssätt. Dagens gäster är Helena Hill och Nicklas Johansson. Programledare är Anna Hedman.

INFORÖST 2: [00:00:41]: Praktiknära skolforskning, vad är det?

INFORÖST 3: [00:00:44]: Vad finns det för forskning inom just ditt ämne?

INFORÖST 4: [00:00:58]: Undervisning på vetenskaplig grund, hur gör vi?

ANNA [00:00:56]: Hej och välkomna till Skolforskningspodden där vi i dag ska diskutera aktivt jämställdhetsarbete i undervisningen med utgångspunkt i en systematisk översikt som vi på institutet lanserade här i januari år 2024. Dagens gäster har båda varit involverade i arbetet med översikten och jag säger välkomna Helena Hill och Niklas Johansson. Och som vanligt börjar vi med att ni får berätta lite om vilka ni är och vad ni jobbar med.

HELENA [00:01:30]: Hej jag heter Helena Hill och jag jobbar som lektor i genusvetenskap på Södertörns högskola. Jag är också docent i idéhistoria och har varit mer som extern forskare i den här översikten. Jag har jobbat mycket med lärarutbildningen och lärarutbildningsfrågor under många år. Forskat en del om normkritik och diskriminering och interkulturalitet.

NICKLAS [00:01:52]: Jag är grundskollärare, jobbar i Skövde kommun på en låg- och mellanstadieskola. Jag har jobbat över hela spektrat, så jag har hållit på sedan 2000 i det här yrket och funderat mycket över varför vi får de resultat vi får. Och i den här studien har jag varit lärargranskare.

ANNA [00:02:11]: I den här översikten då så undersöker ni hur undervisningen kan utformas för att alla elever – oavsett könstillhörighet – får lika möjligheter och villkor för lärande och utveckling. Studierna som ingår i den här översikten har lite olika utgångspunkter, vissa utgår från att flickor och pojkar, de skiljer sig åt både vad gäller intressen och motivation och prestation. Och andra studier utgår snarare från normer och föreställningar om att flickor och pojkar är olika men menar att de här normerna, de behöver liksom utmanas. Och ni har delat in resultaten utifrån studierna i fyra olika teman, det är att ge eleverna möjlighet att granska könsstereotyper; vidga elevernas intressen och kunskaper; stärka elevernas självbild och självförtroende och sist men inte minst; skapa

strukturer för elevernas arbetsprocess. Är det någonting Helena som du vill säga inledningsvis om översikten eller arbetet?

HELENA [00:03:15]: Ja, bara som en första reflektion kring arbetet var ju att när vi började med det här arbetet så hade vi från början ett jättestort antal artiklar att utgå ifrån, efter sökord och så vidare, det var ju, jag kommer inte ihåg men det var ju många tusen artiklar. Men sen när vi då började granska de här och se vad de verkligen innehöll så – det som slog mig och jag tror även de andra som var delaktiga, är ju att det är väldigt faktiskt få studier som verkligen studerar just arbetssätt. Det finns ju jättemånga studier som visar på skillnader mellan pojkar och flickor eller hur ojämställdhet eller makt och normer, stereotyper och så vidare uppstår och hur det ser ut i skolan. Men väldigt få studier som faktiskt studerar aktiva arbetssätt, arbetssätt som man faktiskt använder, det var ju någonting som verkligen slog mig i alla fall att det saknas i väldigt hög grad. Och det kanske har att göra med att, alltså forskare vill ofta studera hur det ser ut och kanske inte liksom ge de här förslagen. Det är ett första intryck. Och att det sen blev den här uppdelningen det var väl mest för att vi diskuterade, de studier som vi sen kom fram till svarade till syftet såg ju ändå lite olika ut och då blev det de här fyra indelningarna.

ANNA [00:04:33]: Och det ser vi ju, det är lite kul att det är inte så att en studie passar in på ett tema utan det är ofta så att olika studier täcker flera teman. Men jag kanske kan få fråga dig Niklas som då har granskat den här översikten ur ett lärarperspektiv, och du har som du sa jobbat som lärare i nästan 25 år. Vad tyckte du var mest kanske användbart, men också, var det någonting som överraskade dig i den här översikten?

NICKLAS [00:05:02]: Jag reagerade ganska tidigt på att det var så få studier, jag trodde att det skulle vara väldigt många fler. Det var lite så anmärkningsvärt och överraskande. Sen var det så att jag ramlade in i det här egentligen via Fredrik, och han har ju skrivit mycket kring det här med antipluggkultur och pluggkultur. Där tycker jag att hans forskning har bidragit ganska mycket kring just hur ska jag tänka och hur ska jag jobba med frågorna. Och det jag gillar särskilt, det är att han faktiskt har gått ut och liksom ändrat sig. I hans senare forskning så säger han att det jag såg i min tidigare, det stämmer inte riktigt. Hos mig har det skapat en legitimitet.

ANNA [00:05:38]: Ett litet förtydligande kanske kan vara på sin plats här, när du talar om Fredrik, då är det alltså Fredrik Zimmerman som forskar om elevers, framför allt pojkars, prestationer i skolan. Och Fredrik har ju tillsammans med dig Helena varit en av de två externa forskarna i det här projektet, och en av hans studier är ju också med i översikten.

HELENA [00:05:59]: Om jag får kommentera det här med få studier så håller jag ju med för det var som jag sa också, vi blev ju också förvånade och jag trodde att det skulle finnas mycket mer. Och vi gjorde ju en extrasökning på flera svenska tidskrifter, men jag tror att haken här är just det här att verkligen studera metoder och sen se ett resultat, och det är ju lurigt. Och det är ju lurigt i flera av de här studierna också, det går ju inte att ge något entydigt att om vi gör det här arbetssättet då får vi det här resultatet. Det funkar ju inte riktigt så i en utbildningsmiljö för det är så många faktorer som

spelar in. Men det var ju ändå på något sätt ett kriterium att man ändå undersökte metoder och hade något slags resultat och man diskuterade. Sen var det ju så att vi tog bort, det fanns ju andra studier som till exempel bara undervisade pojkar eller bara flickor. Det fanns också studier som hade totalt annorlunda utbildningsmiljö än den svenska så då har de också fallit bort. Men sen håller jag ju med, det är ju inte pojkar eller flickor och om jag bara får ... en sak som jag själv ändå tyckte var förvånande att det inte fanns fler det var ju faktiskt att det inte fanns fler studier som problematiserade just pojkar och flickor utan många studier hade liksom ... undersökte metoder och sen visade att ja pojkar har ökat sitt betyg eller flickor har ökat sitt betyg eller båda har ökat. Men det var inte så mycket tal om vilka pojkar eller vilka flickor och det tänker jag är, det är en svaghet. Därför att pojkar är ju olika, flickor är olika så att, det är lätt att de klumpas ihop till de här två grupperna vilket kan vara problematiskt om man inte ser det utan bara liksom undersöker på gruppnivå.

ANNA [00:07:34]: Men är det alltså så att det inte finns några studier där man undersöker på individnivå mer liksom vilka flickor, vilka pojkar?

HELENA [00:07:43]: Jo men det är väl några i studien som faktiskt har det, till exempel Fredriks artikel. Där han ju gör en studie och sedan diskuterar vilka pojkar gynnar det här och vilka gynnar det inte? Och det är det jag menar, ja det saknas lite, för om man läser alla studier så är det ju inte alla som diskuterar så, men jag tycker att det är viktigt att ha med sig att även om gruppen ökar sitt resultat så är det inte säkert att alla pojkar har gjort det och då kanske man ändå behöver göra andra insatser. Eller alla flickor. Så just det här att se till vilka individer som har förbättrat resultat liksom det är jätteviktigt.

NICKLAS [00:08:18]: Ja det är lurigt, det är så lätt att dela in det i bara pojkar och flickor, jag landar nog oftare när jag läser i att det handlar om makt och inte makt, alltså vem bestämmer i rummet. För det är inte alltid så att det bara är killen eller tjejen som är förfördelad. Och just makt är en sådan sak som vi, jag tycker att vi diskuterar det alldeles för lite i verksamheten därför att de flesta anser att makt är någonting dåligt, alltså det är ett negativt värdeord och uttryck. Jag hävdar att makt är egentligen i grunden neutralt, det beror på vad man gör med det och vem som har makten.

HELENA [00:08:56]: Det är jätteintressant att du säger det, och det handlar ju också om vem som ges makten väldigt mycket. Eftersom makt är ju relationellt på något sätt, vilka får möjligheten liksom att ta makten. Och det borde ju verkligen uppmärksammas mer och det tror jag också har jättestor betydelse. Och det handlar ju mycket om klass, etnicitet och sådana frågor som har väldigt stor betydelse, så jag tycker också att de studierna som lyfter fram det, det är viktigt att lyfta fram att det är otroligt viktigt.

NICKLAS [00:09:22]: Några av de där sakerna som jag har, man pratar om vad man kan göra då, men jag tycker har varit intressant, som bland annat den här studien har förändrat direkt i mitt arbete, det är att jag har slutat att försöka förklara för mina elever med hjälp utav någon läroplan eller så, varför man ska göra en sak. Utan jag har i stället aktivt börjat säga, när jag får

frågan "varför ska jag göra det här?" av en elev, så svarar jag i dag "jag kommer och hjälper dig". Det har varit en sådan riktigt viktig förändring som jag har kunnat liksom införa och som jag ser effekt av. Det funkar egentligen på både killar och tjejer, men framför allt killarna, sjunker axlarna lite på. Och det är rätt gott. Jag brukar säga så här att när jag säger att "i dag ska vi äta glass" då är det aldrig någon elev som frågar varför, fastän de egentligen borde fråga, men om vi ska läsa ett stycke eller vi ska sammanfatta en text då kan jag ibland få frågan "varför vi ska göra det här?" och det betyder egentligen inte "varför" utan frågan betyder "jag är lite rädd för den här uppgiften, jag vet inte riktigt om jag klarar av den eller vad jag ska göra". Och då säger jag i stället så här att "ja men jag hjälper dig!". Då försvinner den frågan för det var aldrig det som var frågan, egentligen utan det var rädslan för att, det här, jag är lite osäker. Det tycker jag, det är en sådan sak man kan ta till sig, det är ingen idé att stå och liksom vifta med läroplanen utan det är bättre att säga att "ja det här är svårt men jag hjälper dig". Så den har jag plockat med mig från det här materialet bland annat.

ANNA [00:10:52]: Apropå det så tar ni ju upp i översikten just det här att man blir bra på någonting inte att man är bra att man liksom kan skaffa sig kunskap inte att det är någonting man har och liksom lite i motsats då till det här som kan uppfattas som lite jobbigt att betraktas som en plughäst eller, att det som lärare är viktigt att man visar för eleverna att det liksom blir kul när man lär sig någonting. Hur ser det ut i klassrummet, är det här någonting som du märker Niklas?

NICKLAS [00:11:28]: Ja men den är jätteviktig därför att om du har ett barn som; om man säger till barnet "du är så smart, du kan det här" och så plötsligt så kommer ju barnet inte att kunna en sak, det är ju därför de är hos oss det är ju för att lära sig nya grejer. Men då kommer barnet, då är ju risken jättestor att barnet tolkar det som att jag är inte smart, och det är klart, det måste ju vara en hemsk upplevelse. Då rasar ju, då kan ju en självbild som man har byggt upp under flera år, den kan ju plötsligt rasa och då mår man inget vidare. Så det är ansträngningen som ska bedömas. Oftast är det så att om det är någonting som, är uppgiften begriplig och eleven känner att den är trygg med vad den ska göra, den har en idé om vart den ska eller att den får hjälp, då är det egentligen aldrig någon fråga. Så kan jag plocka bort den här rädslan för det, då kan jag få mina elever att jobba med väldigt mycket saker.

INFORÖST 5: [00:12:22]: Du lyssnar på Skolforskningspodden, där undervisning och forskning möts.

NICKLAS [00:12:27]: Det är snarare gruppen som sätter vad som är tjej- och killgrejer eller tillåtet och det kan variera jättemycket mellan olika grupper. Vi hade en temadag för skolan fyllde 50 år, så då hade vi en massa gamla lekar. Och då hade vi twist och det var haghoppning och det spelades kula och det var allt möjligt, och jag visste ju vilka som var kill-lekarna och tjej-lekarna, men det gjorde ju inte barnen. Så killarna de twistade som hejsan och tjejerna spelade kula som hejsan och det var liksom inte, det fanns inget kön på det, och det var lite kul att se.

HELENA [00:13:01]: Ja det visar väl att det inte är någon självklarhet liksom. Det tycker jag om man knyter an till de här studierna om idrott och hälsa. Just liksom att omdefiniera vad sport är för någonting kan ju vara väldigt bra att tänka kring till, för de inför ju liksom, ja men hopprep är det ju i någon studie som ... och så får alla hoppa på jättemycket olika sätt. Nu är jag ju lite äldre än dagens ungdomar, men jag kommer ju själv ihåg hur hopprep liksom, det framställdes ju lite som något så här att ”ja men det är bara tjejer som hoppar lite hopprep”, men hur avancerat det kan vara. Och då tänker jag också, bara det här att utmana vad sport är kan ju faktiskt göra att det blir nya synsätt. Men också apropå det här att de inte vet vad som är lekar så var det ju ... Det är också några studier där de också reflekterar kring det här efteråt, jag tänker att det skulle man också kunna göra och diskutera med eleverna kring att ”okej, när jag var liten var twist typisk tjejsport men det behöver det ju inte vara, alla kan tycka att det är roligt”, och så vidare. Det kanske gör att också elever kan få upp ögonen för andra saker som anses som det ena eller andra liksom, och hur starkt normer och stereotyper spelar in faktiskt för vad man gillar och inte gillar.

NICKLAS [00:14:09]: Idén är ju inte att någon ska sluta göra någonting utan idén är ju att alla ska kunna göra mer grejer. Alltså alla ska få egentligen en större spelplan. Och i dag så är både pojkar och flickor begränsade fast på olika sätt, om jag läser studien rätt. Pojkar de har en mindre spelplan men är nöjdare och trygga på den planen. Tjejerna har en jättestor spelplan men har väldigt stora egna krav i stället. Och målet är ju egentligen att man ska få lite mer glädje och en större spelplan för hela gänget.

HELENA [00:14:46]: Verkligen, det är ju jätteviktigt. Och det där är någonting som man också behöver ta upp med studenter. Jag har ju undervisat på lärarutbildningen en hel del och man måste liksom trycka på det där så att inte någon tror att här kommer en ... Genuspedagogik det handlar om att flickor ska bete sig på ett killigt vis och killar på ett tjejigt vis, eller att nu får man inte göra det ena eller det andra. Det blir ofta tyvärr missförstånd kring det, så jag brukar också vara supernoga med att påpeka att det viktiga är att öppna upp möjligheterna så att man ska kunna välja det som man faktiskt är intresserad av, och att man ska få testa olika saker och att inte ha de här begränsningarna, det är liksom grunden. Sen om tjejerna väljer att hoppa twist och killarna att spela fotboll så må det vara så, men då ska det vara av andra skäl.

NICKLAS [00:15:32]: Ja, jag försöker också aktivt att få eleverna att kunna vara mer än en sak. Alltså så här, kan man bara vara en fotbollstjej eller en fotbollsskille, man kan väl vara en fotbollsskille och gilla att läsa? Eller en fotbollstjej och tycka om att dansa. Alltså en hel del av barnen upplever jag, de begränsar sig själva helt i onödan. Men det är väl det här med förebilder, det är lite svårt. Det gäller att hitta rätt personer som kan mer än en sak.

HELENA [00:16:05]: Ja jag tror att det är lätt att vi sätter etiketter på någon som fotbollsskille, fotbollstjej vad det än är, bara för att man gillar en sak. Så det där tror jag också är superviktigt att man kan vara olika och att man blir olika i olika sammanhang också beroende på hur sammanhanget ser ut.

- ANNA [00:16:21]: Där är också mycket det här, just de här stereotyperna: vad är en riktig kille? Vad är en flickig flicka? Och det är väl därför det arbetet är så viktigt och att få eleverna också med på tåget. Där blir det väl också viktigt det här som har kommit fram i någon studie om, ni skriver ju om det här med att eleverna ska få ett visst inflytande på undervisningen och vara delaktiga så att man liksom blir motiverad av sin delaktighet. Men där poängteras det också att, ja det måste finnas ett elevinflytande på vissa frågor, men också att som lärare vara väldigt uppmärksam på vilka elever får inflytande.
- NICKLAS [00:17:01]: Där blir det ganska tydligt att den som är, jag tänker kungen och drottningen i klassen, om de känner sig trygga med en viss typ av sport, då vågar man inte driva igenom någon annan verksamhet, man möter på väldigt väldigt stort motstånd, för det utmanar deras maktbas och deras trygghet. Den behöver man på något sätt jobba bort, det behöver vara skolan som har hand om makten och bestämmer vad vi ska göra och hur. För den eleven som ligger på topp, den kommer aldrig att vara intresserad av att pröva något nytt, det är ju livsfarligt. Då riskerar man ju att tappa någonting som man trivs väldigt bra i. Även om vi kan se att man är instängd i ett ganska litet rum, men det är ändå en trygghet som finns där.
- ANNA [00:17:45]: Och det här är väl just det som vi pratade om tidigare här också att det är så få studier och att det ska beskrivas, det är ju just det här att hur ser undervisningen ut och hur påverkar det jämställdheten? Så att det är precis det du säger, hur kan man göra då för att lyfta upp ja men hopprep eller parkour eller orientering, där andra kan få glänsa utan att få kungen och drottningen att känna sig förminskade. Och det är klart att det är varken lätt eller självklart.
- NICKLAS [00:18:15]: Nej men vi i skolan behöver vara ganska breda. Jag som person behöver vara öppen för ganska mycket, det är ett sätt att liksom sätta någon slags egen norm då. Jag tycker att ganska mycket grejer är kul, men en av mina stora hobbies det är hästar. Det stökar till det jättemycket för en del, framför allt pojkar då. Det stökar till det litegrann för tjejerna också men de kan tycka att det är ändå lite okej. Men killarna tycker att det är lite konstigt. Samtidigt så kan jag ju en massa andra saker också så de ... Det blir lite svårt att placera magistern i ett fack. Och det är precis det som är idén.
- HELENA [00:18:51]: Ja och just hästar är intressant, för det där har jag tagit som exempel flera gånger för mina studenter för studenterna har berättat för mig ... bland annat hade jag en student som kom från Argentina som berättade att i Argentina var hästsport snarare något som betraktades som maskulint, farligt, äventyrligt. Medan i Sverige har det varit mycket det här gullandet med hästar, ta hand om hästar, sköta om dem. Så det är ett jättebra område som jag också brukar ta upp för att problematisera hur vi ser på olika saker och vad är det som får fäste. Jag tänkte säga en annan sak som, du nämnde det här med, eller gick in på konkreta arbetsmetoder som man kan använda, och vi pratade ganska mycket under processen om ... det är ju inte alltid lätt att bara att man läser en studie där man har gjort på ett visst sätt och sedan bara ta liksom samma, exakt samma saker

och överföra i en helt annan kontext. Det är ju inte säkert att det funkar. Men det vi hoppades på var ju att man skulle kunna använda det just som en inspiration för tänkesätt – att utmana, att tänka nytt att göra på ett nytt sätt. Att det kanske nästan är det viktigaste, snarare än de specifika saker som görs i studierna. Samtidigt som vi ju ville ha det här att det skulle vara ett tydligt arbetssätt som faktiskt beskrevs också men det är ju, för att man skulle kunna följa det. Men jag tänker att, även om man inte gör exakt likadant så kanske utgångspunkterna ändå kan inspirera till att göra nytt.

NICKLAS [00:20:16]: Ja framför allt börjar man ju fundera över vad man gör, för vi är ju säkert flera som tänker så här ”åh vad jämställda vi är och vi är öppna”, men går man in och granskar sin egen praktik så inser man väl att det är jag kanske inte alltid. Och en verksamhet, en skola, den har sin egen kultur och det är inte alls säkert att den förstärker de drag som man tror att man ska förstärka. Det är en svår fråga och där behöver vi liksom sätta oss ner och fundera på – leder det här till att fler elever, fler barn får ett ökat liksom positivt friutrymme eller inte.

HELENA [00:20:54]: Ja och ibland så tänker jag att det finns en risk att, jag tror att vi alla lite som du säger vi tror att vi själva är jämställda för vi tycker att det är det som man ska vara, och det är svårt att se ibland sina egna fallgropar. Men det som man möter ibland tycker jag som det är viktigt att komma ihåg det är liksom den här känslan av att ”ja men vi i skolan vi har hela samhällets normer som kommer in till oss och vi måste kämpa mot det”, men att man glömmer bort att normer omskapas ju här och nu, och det är inte så att skolan är sämre än någon annan men det sker även där i klassrummet. Och precis som ni var inne på den här kungen och drottningen och den som har privilegier är ju inte alltid villig att bara avsäga sig dem liksom, och man ser dem inte heller. Så det är väl viktigt att komma ihåg att det här sker ju hela tiden, ojämställdhet och olika normer och stereotyper, det omskapas liksom det är ingenting fast som kommer utifrån och in på något sätt.

NICKLAS [00:21:51]: Nej. Och jag, när jag började jobba då var det prat om hur ska vi hjälpa tjejerna i matematik och naturkunskap. Och sen under åren så har vi liksom landat i, hur ska vi få killarna att göra någonting? Och det är illa. Min lilla kommun har jobbat jättemycket med då att resultaten mellan tjejer och killar ska minska, det har varit ett mål. Och det ser ut som att vi går mot det målet, problemet är bara att det är ju tjejerna som får sämre resultat, killarna ligger kvar på samma nivå. Och det tycker jag är ett väldigt konstigt sätt att bli jämställd på, det vill säga att alla blir lika dåliga, jag vill att vi ska lyfta i stället. Så det här tror jag är ett utav verktygen i verktygslådan. Det här behöver vi fundera över hur vi gör och vad vi använder det till. Sen jobbar vi mycket på anekdotisk nivå och missar diskussionen, just för att man tittar på ... det är bara de personer man har framför sig i rummet. Ska vi nå en förändring då behöver liksom fler skolor kanske jobba på ett annat sätt för att vi ska få en förändring på totalen. Den tycker jag är spännande.

HELENA [00:22:55]: Ja och kanske skulle det också behövas mer forskning som tar ett större grepp liksom. För mycket forskning som görs är ju kvalitativa lite smalare

studier, där man gör någonting i något klassrum. Eller kvantitativa studier där man liksom räknar, men kanske inte då om man har ett väldigt stort underlag, inte diskuterar orsaker, bakgrunder, nyanser. Så kanske att det skulle behövas mer forskning som samlar studier och liksom visar men här ser vi faktiskt att det här sker upprepade gånger. Men att det också finns undantag, för de är ju också viktiga, men som du säger så att det inte blir de undantagen som får definiera hur det ser ut.

NICKLAS [00:23:34]: Ja för det var ju någon av studierna som tar upp det att det är liksom, killarna i några studier de definieras liksom av väldigt, det är en väldigt liten grupp killar som definierar killnormen. Och på samma sätt en väldigt liten grupp tjejer som definierar tjejnormen. Det hade inte jag tänkt på, men den är värd att ta med sig tycker jag.

HELENA [00:23:56]: Verkligen, jätteviktigt. Och Christian Eidevald som ju har forskat om förskolan framför allt, han har visat i sin avhandling – den kom ju 2009 men han har ju också skrivit om det senare – hur just ett fåtal lite bråkiga killar får definiera killar, killar är si och så. Men egentligen kanske det är ett fåtal killar som är så och medan de här då lugna killarna, och det här är ju då förskolan, och som är ganska liksom duktiga och gör lite som lärarna säger, de blir mer sedda som undantag. Trots att de kanske är lika många eller fler än de här bråkiga killarna. Men det är de få bråkiga som blir killarna, de typiska killarna. Och samma för tjejer och det är ju jätteproblematiskt för då ser vi ju inte mångfald.

NICKLAS [00:24:39]: Nej de flesta är ju egentligen, killar och tjejer, de allra flesta är ju väldigt lika.

HELENA [00:24:45]: Ja exakt.

ANNA [00:24:44]: Det verkar ju faktiskt som att ni är ganska överens om att det här stereotypiska föreställningar är problematiska, men också att det är viktigt att ta hänsyn till skillnader inom gruppen flickor och inom gruppen pojkar. Och det får faktiskt bli våra slutord för i dag. Vår tid är ute så jag säger tack och hej!

INFORÖST 6: [00:25:05]: Du har lyssnat på Skolforskningspodden – en podd där undervisning och forskning möts. Vi finns också på webben, skolforskningsportalen.se.